୧୮-୧୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର ତେବେ ଖୁସି ବଢି ଚାଲିବ, ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମନେ ରହୁ ଯେ ମୁଁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିବାର ସହଜ ଉପାୟ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ନିଜର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଦୈନିକ ପୋତାମେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାର୍ଟ ରଖ । ଯା□ କର, ଆଜି ସାରା ଦିନରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ କାମ କରିନାହିଁ ତ ? ଯେପରି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ନିଜର ପାଠପଢାର ବିବରଣୀ ଖାତା ଅର୍ଥାତ୍ ରେଜିଷ୍ଟର ରଖିଥାନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୈବୀଗୁଣର ରେଜିଷ୍ଟର ରଖ ତେବେ ଉନ୍ନତି ହୋଇ ଚାଲିବ ।

ଗୀତ:- ଦୂର ଦେଶ କେ ରହନେ ୱାଲା.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଦୂରଦେଶ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ କୁହାଯାଉଛି । ଦୁନିଆରେ କେହି ଜଣେ ବି ମନୁଷ୍ୟ ଏହି କଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯଦିଓ କେହି ବହୁତ ବଡ ବିଦ୍ୱାନ ବା ପଣ୍ଡିତ ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ । ବାବା, ଯାହାଙ୍କୁ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ହେ ଭଗବାନ କହି ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଉପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳବତନରେ ଅଛନ୍ତି, ଏକଥା ଆଉ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଏହି ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛ । ଆରମ୍ଭରୁ ନେଇ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଯାହା ହେବାର ଅଛି, ସବୁ କିଛି ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି ତାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର ନା । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ବୁଝିବାରେ କମ୍ ବେଶି ରହିଛି । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁନାହାଁନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଖୁସିର ଅନୁଭବରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉନାହିଁ । ଉଠିବା-ବସିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର ଯେ ମୁଁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟେ । ମୋତେ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଆଦିରୁ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ କଥା ଜଣାଅଛି । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ମୂଳବତନ ବା ଶାନ୍ତିଧାମ କଥା ମନେ ପଡୁଛି । ତାହା ହେଲା ସ୍ୱିଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ହୋମ । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ ସମସ୍ତ କଥା ତୁରନ୍ତ ମନେ ପଡିଯାଉଛି ଯାହାକି ଆଉ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଉତରତୀ କଳା ଅର୍ଥାତ୍ ନିମ୍ନଗାମୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ଉପରକୁ ଚଢୁଛ । ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ନିଜେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛ । ଏହି ପୁରୁଣା ବସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରକୁ ଛାଡି ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ମନ ଭିତରେ ଖୁସି ରହୁଛି ନା ! ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରି ଆସିଛ । ସିଡିରେ ତଳକୁ ହିଁ ଖସିଛ । ଏବେ ବାବା ଆମକୁ ସହଜରେ ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗିବା ଦରକାର ଯେ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ମନ ଭିତରେ ଏହି ଖୁସି ବହୁତ ରହିବା ଦରକାର । ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ପଢାଉଛନ୍ତି ! ବାବା ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି ସେ ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଅନେକ ଥର ପଢାଇଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଅଭିନୟ କରି କରି ପୁରା ଚକ୍ର ପୁରା କରୁଛ ସେତେବେଳେ ପୁଣି ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ତୁମେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟ । ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଦୁନିଆରେ ଆଉ କେହି ବି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଖୁସି କେତେ ମାତ୍ରାରେ ରହିବା ଦରକାର । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣ ଆଦି ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅଟେ, ଏସବୁ ସଦ୍‌ଗତି ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ତ ବହୁତ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଅଧୋଗତି ହୋଇଛି । ସେମାନେ କେତେ ସ୍ଥାନରେ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ବସିଛ । ତୁମର ଖୋଜିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି । ଜାଣିଛ ଆଉ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି । ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ବାବା ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସ□ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆକୁ ଆସି ରାଜ୍ୟ କରିବ ।

ଏହି ରାସ୍ତା ବାବା କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଅନେକ ଥର ଆସି ବତାଇଛନ୍ତି । ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ, ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ପାଠପଢାର ମଧ୍ୟ ରେଜିଷ୍ଟର ଥାଏ ଏବଂ ଚାଲିଚଳନର ମଧ୍ୟ ରେଜିଷ୍ଟର ଥାଏ ଏଠାରେ ତୁମକୁ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୈନିକ ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଚେକ୍ ହୋଇଯାଏ । ଆଜି ସାରା ଦିନରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ କର୍ମ ହୋଇ ନାହିଁ ତ ?

ମୋତେ ତ ଦେବତା ହେବାର ଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଛି । କେତେ ସାଧାରଣ ଚିତ୍ର ଅଟେ । ଉପରେ ଶିବବାବାଙ୍କର ଚିତ୍ର ରହିଛି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସଦୃଶ ହେଉଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ହୋଇଥିବେ ନା । ଦେବତାମାନେ ଥା'ନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଥା'ନ୍ତି ସଂଗମରେ । କଳିଯୁଗରେ ଶୁଦ୍ର ଅଛନ୍ତି । ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କର । ଏବେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଚୋଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଛୁ, ପୁଣି ଦେବତା ହେବୁ । ବାବା ଆସି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ । ସେଥିପାଇଁ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ସେତିକି ମଧୁର ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ । ଯେପରି ଶରୀର ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କିଛି ନା କିଛି କର୍ମ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ସେହିପରି ଏଠାରେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞର ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଜ୍ଞରେ ଯଦି କେହି ବେମାର ଅଛନ୍ତି, ସେବା କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଧରିନିଅ କେହି ବେମାର ଅଛନ୍ତି, ଶରୀର ଛାଡିଦେଲେ, ତୁମକୁ ଦୁଃଖୀ ଦେବାର ବା କାନ୍ଦିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ ବିଲକୁଲ୍ ଶାନ୍ତିରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାର ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ଶ୍ମଶାନକୁ ନେଇଯିବା ବେଳେ ରାମ ନାମ ସତ୍ୟ ହେ କହି କହି ଯାଇଥାନ୍ତି । ତୁମକୁ ଏସବୁ କିଛି ବି କରିବାର ନାହିଁ । ତୁମେ ଶାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ବିଜ୍ଞାନ ଶକ୍ତି, ତୁମର ହେଲା ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥକୁ ଜାଣିଛ । ଜ୍ଞାନ ହେଲା ନୂଆ କଥା ଜାଣିବା ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ହେଲା ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଯିବା ଏକ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଏହା ଜ୍ଞାନଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ । ତୁମ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଯେ ମୁଁ ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଅଟେ । ପୁଣି ସୃଷ୍ଟିର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ତୁମେ ରୂପ ଏବଂ ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ । ବାବା ମଧ୍ୟ ରୂପ ବସନ୍ତ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ରୂପ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସେମାନେ ବିଜ୍ଞାନ ଭବନ ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଅର୍ଥ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ବ□ମାନ ସମୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସୁଖ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି ଏବଂ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ କେବଳ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ । ଏଠାରେ ହେଲା ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ବାକି ତ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ । ଘର ପରିବାରରେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି । କେହି କେହି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ମରିଯାନ୍ତି କି ଏହି ଦୁଃଖ ଦୁନିଆରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଯାନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ତ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କରିବା ପାଇଁ । କେତେ ଖୁସିରେ ଗଦଗଦ ହେବା ଦରକାର । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବା ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏପରି ବାବାଙ୍କର ମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର ନା ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠେ ବଚ୍ଚେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଆମେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟୁ, ଏହା ହେଲା ସ୍ନେହର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏହାଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବେମାରୀ ଅଲଗା ଅଲଗା, ବାବା ସେହି ଅନୁସାରେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କେହି କେହି ପିଲାମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ବାବା ଏହି ପ୍ରକାରର ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କ'ଣ କରିବୁ ? ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ଖରାପ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଝଗଡା ମଧ୍ୟ ନହେଉ । ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାବା ଅଟେ ନା । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଗଲେ, ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ହିଁ ଶିବବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ବିଷ୍ଣୁ ତ ହେଲେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନୂଆ ଦୁନିଆ ରଚନା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ? ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ହଁ ବାବା, କାହିଁକି ନହେବୁ । ହଁ, ଏଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ପଡିବ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଏହା ତ ମୁସକିଲ୍ ଅଟେ । ଆରେ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଛି, ତୁମେ ପବିତ୍ର ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଲଜ୍ୟା ଲାଗୁନାହିଁ ? ଲୌକିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଥାନ୍ତି ନା ଖରାପ କର୍ମ କର ନାହିଁ । ଏହି ବିକାର ପାଇଁ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଆରମ୍ଭରୁ ନେଇ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିପାଇଁ ହିଁ ହଙ୍ଗାମା ହୋଇ ଆସିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନଗଣ ବିକାର ଉପରେ ହିଁ ବିଜୟ

ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ ଆସିଛି ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭୁଲ୍, ଭଲମନ୍ଦ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ମିଳିଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ତୁମ ପାଠପଢାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଏବଂ ନର୍କବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବଗୁଣ ଥାଏ । ଏବେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ରାବଣକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜଳାଉଛନ୍ତି । କାରଣ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ନା । ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଇଏ କିଏ ? ଆମେ ସମସ୍ତେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛୁ ନା ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅସୁର ହେଲୁ । କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ କେହି ଅସୁର ବୋଲି ଭାବୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବହୁତ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି ଏହା ରାକ୍ଷସ ରାଜ୍ୟ ଯଥା ରାଜା-ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା । କିନ୍ତୁ ଏତିକି ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ରାମରାଜ୍ୟ ଅଲଗା ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଲଗା । ଏବେ ତୁମେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଯେଉଁ ଭକ୍ତମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଅ ବାକି ନାସ୍ତିକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କର ନାହିଁ । ମନ୍ଦିରରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଭକ୍ତ ମିଳିବେ । ନାଡି ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୋଭାବକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ହେବ) । ଡାକ୍ତରମାନେ ଦେଖିବାମାତ୍ରେ କହିଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କର ରୋଗ କ'ଣ । ଦିଲ୍ଲୀରେ ଅଜମଲ ଖାଁ ନାମକ ଜଣେ ଏହିଭଳି ବିଖ୍ୟାତ ବୈଦ୍ୟ ଥିଲେ । ବାବା ତ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସଦା ନିରୋଗୀ, ସଦା ସମ୍ପ□ବାନ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ରୋଗୀ ଅସୁସ୍ଥମାନେ ଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ କେବେ ରୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ । ତୁମେ ସଦା ସୁସ୍ଥ, ସଦା ସମ୍ପ□ବାନ ହେଉଛ । ତୁମେ ନିଜର ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ତୁମକୁ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ କେବେ ଧୋକା ଦେବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିଲେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ଧୋକା ଦେବେ ନାହିଁ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ତୁମେ ବିକାରମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ସେଠାରେ କାହାର କୁଦୃଷ୍ଟି ନଥାଏ । ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନଥାଏ । ତାହା ହେଲା ଅହିଂସକ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ଧର୍ମ । ଲଢେଇ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବ । ପୁଣି କେବେ ଲଢେଇ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଏହି ଯଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ଆବର୍ଜନା ସ୍ୱାହା ହୋଇଯାଉଛି । ଏହି ଯଜ୍ଞରୁ ହିଁ ବିନାଶର ଜ୍ୱାଳା ବାହାରିବ ଯେଉଁଥିରେ ସାରା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ସ୍ୱର୍ଗର ସୁବିରସ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ଏବେ ତୁମେମାନେ କରୁଛ ତେବେ ତୁମକୁ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର ।

ତୁମର ନାମ ମଧ୍ୟ ଶିବଶକ୍ତି ଭାରତମାତା ଅଟେ । ଶିବଙ୍କଠାରୁ ତୁମେ ଶକ୍ତି ନେଉଛ କେବଳ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା । ଏଣେ ତେଣେ ଧକ୍କା ଖାଇବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭକ୍ତି କରୁନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ନାସ୍ତିକ । ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ଯିଏ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ନାସ୍ତିକ, ତୁମେମାନେ ଏବେ ଆସ୍ତିକ ହୋଇଛ । ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛ । ତିନିଲୋକ ଏବଂ ତିନି କାଳକୁ ଜାଣି ଯାଇଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ ମିଳିଛି । ଏବେ ତୁମେ ସେହିଭଳି ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଏହି ସବୁ କଥା ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ବୁଝାଉଛି । ନଚେତ୍ ମୁଁ ତ ନିରାକାର ଅଟେ ବୁଝାଇବି କିପରି କ'ଣ ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା ପାଠପଢା ଯାଏ କି ? ପଢାଇବା ପାଇଁ ତ ମୁଖ ଦରକାର ନା । ଗୋମୁଖ ତ ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଇଏ ବଡ ମମ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା, ପୁରୁଷ ରୂପି ମାତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛି, ଉପାୟ ବତାଉଛି । ଏଥିରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ଏଥିରେ କୃପା ଇତ୍ୟାଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ବାରମ୍ବାର ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି, କୃପା କର । ଆରେ, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର କାମ ତ ତୁମର । ମୁଁ କୃପା କ'ଣ କରିବି । ମୋ ପାଇଁ ତ ସବୁ ପିଲା ସମାନ । କୃପା କରିବି ତ ସମସ୍ତେ ରାଜା ହୋଇଯିବେ । ପଦ ତ ପାଠପଢା ଅନୁସାରେ ପାଇବ । ତୁମକୁ ତ ପାଠ ପଢିବାକୁ ପଡିବ ନା । ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଚାଲ । ପରମ ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ପତିତ ଆତ୍ମା ତ ଘରକୁ ଫେରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ପବିତ୍ର ହେବ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏଠାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ହେଲେ ପୁଣି ନୂଆ ଶରୀର ଦରକାର । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଅପବିତ୍ର ଶରୀର

ମିଳିବାର ନିୟମ ନାହିଁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବିକାରରୁ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ନା । ଏହି ଦେବତାମାନେ ବିକାରରୁ ଜନ୍ମ ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏମାନେ ତ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ନା । ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ମହାତ୍ମା ଦେବତାମାନେ, ଯିଏକି ସର୍ବଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସେଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ନଥାଏ । ତାହା ସତ୍ୱପ୍ରଧାନ ରାମରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ରାମ ମଧ୍ୟ କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଇଏ ତ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ରାଜସ୍ୱ ଅଶ୍ୱମେଧ ଅବିନାଶୀ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ରୁଦ୍ର ବା ଶିବ ଏକା କଥା । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏଥିରେ ତ ନାମ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞର ରଚନା କଲେ ମାଟିର ଶିବଲିଙ୍ଗ ଏବଂ ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ପୂଜା କରି ସାରି ପୁଣି ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ଦେବୀମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଦିଅନ୍ତି । ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ଶୃଙ୍ଗାର କରି, ଖୁଆଇ ପିଆଇ ପୂଜା କରି ପୁଣି ବୁଡେଇ ଦିଅନ୍ତି । ସେହିପରି ଶିବବାବା ଏବଂ ଶାଳଗ୍ରାମମାନଙ୍କର ବଡ ସ୍ନେହରେ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଭାବରେ ପୂଜା କରି ପୁଣି ବିସର୍ଜନ କରି ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସବୁ ଭକ୍ତିର ବିସ୍ତାର । ଏବେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେତିକି ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ସେତିକି ଖୁସିରେ ରହିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ରାତିରେ ନିଜର ଚାର୍ଟ ଦେଖିବା ଦରକାର । କୌଣସି ଭୂଲ୍ କରି ନାହିଁ ତ ? ନିଜର କାନ ଧରିବା ଦରକାର ବାବା ଆଜି ମୋ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଭୂଲ୍ ହୋଇଗଲା, କ୍ଷମା କରିଦିଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟ କଥା ଲେଖିଲେ ଅଧା ପାପ କଟିଯିବ । ବାବା ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ଯଦି ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ । ପୋତାମେଲ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହେବ । ଖର୍ଚ୍ଚ ତ କିଛି ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାର ଅଛି ତ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କାହାରିକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । କେହି କିଛି କହିଲେ ଶୁଣି ନ ଶୁଣିଲା ପରି ରହିଯାଅ । ଏହି ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି କେବଳ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦୂର କରି ସଦାକାଳ ସୁଖ ଦେବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସେବା ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ହେବ । ସେଠାରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଧର୍ମ ମନୋବୃ□ିର ଲୋକ ମିଳିବେ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆତ୍ମା ଆସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଓ ମେଳା ଇତ୍ୟାଦିରେ ଭଲ ସେବା ହେଉଛି । ମେଳାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ତେଣୁ ଫାଇଦା ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ବାବା ତୁମକୁ ଠିକ୍-ଭୁଲ୍ ବିଚାର କରିବାର ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେହି ବୁଦ୍ଧି ଆଧାରରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀର ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ ରହୁ, କେବେହେଲେ କୁଦୃଷ୍ଟି ନହେଉ ।

(୨) ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପାଳନ କରି ଭଲ ଭାବରେ ପାଠପଢି ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ହିଁ କୃପା କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଚାର୍ଟ ରଖିବାକୁ ହେବ । କେହି ଯଦି ଦୁଃଖ ଦେଲା ଭଳି କଥା କହୁଛି ତେଣୁ ଶୁଣି ନ ଶୁଣିବା ଭଳି ରହିଯିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଏବଂ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧଗୁଡିକ ନିମି□ ମାତ୍ର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାଚୁଥିବେ, କେବେହେଲେ କ୍ଳାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଳାନ୍ତମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ । ବାବା ଏବଂ ସେବା - ଏହି ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବେ । ବିଘ୍ନ କାରଣରୁ ଅଟକିଯିବା ପରିବ□ ସର୍ବଦା ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ହୋଇ ଚାଲୁଥିବେ । ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭୂତି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହେଉଥିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବେ, କୌଣସି ବୋଝ ଅନୁଭବ କରୁନଥିବେ । ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରକାରର ଅଭିଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ କମ୍ପ୍ଲେନ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିବ, କମ୍ପ୍ଲିଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ, ସେମାନେ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଥିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ହେବା ।